R. Yosef Ibn Yachya – 16th century Bible commentator, a member of the famous Ibn

Yachia family which produced many great

Torah scholars. He composed a commentary

on the Five Megilot, and a book on Gan Eden

and the afterlife called "Torah Ohr." Two

other books, "Derech Ha-Chaim" and "Ner

Mitzva" were lost during the burning of the

Talmud in Padua in 1414. His son Gedaliah

is the author of "Shalsheles HaKabbalah".

I.6 – אחרית הימים – "End of Days"???

R. Abraham ben Meir Ibn Ezra – (1089-~1164) born in Islamic Spain, Tudela. A versatile scholar, with great influence, he was a poet, grammarian, Biblical commentator, philosopher, translator, astronomer and physician. He spent the first fifty years of his life in Spain and North Africa, and the rest of his life, from 1140 onwards, he wandered throughout Europe, mainly in Italy, but also in France, England, and other places. Close friend of R. Judah ha – Levi and mentions him often. He was a very sharp critic of his opponents. His biblical commentary explains the text according to its plain meaning (Peshat). This commentary is famous for its concise style and its linguistic orientation. It includes the views of leading scholars who were contemporaries of the author, though ibn Ezra frequently disputes them.

<u>ה' יוסף אבן יחייא</u> (מאה ה-16, תלמידו של הרשב"א)

מה שראוי לדעת כי המלכות השני אחרי נבוכדנצאי ובניו היה מלכוי מדי ופרס. והמלכות הגי היה מלכוי יון שהתחיל שגבר מאלסכנדר המוקדוני והמלכו׳ הד׳ הוא מלכות רומה אשר נחצה לשנים קצתו נוצרים וקצתו ישמעאלים והנה הברזל מתערב בחרס **כי ישמעאלים** רבים עומדים תחת ממשלת הנוצרים. ואף שלא יהיו תחת ממשלתם יבואו לעירם בפרקמטיא למכור ולקנות. וכן נוצרים עומדי׳ תחת הישמעאלים. והנה היום בקושטאנטינה אלף ותייק בעלי בתים מסוחרי נוצרים עשירים מפלורינציאה וויניציאה וגינובה ושאר קצות הארץ. ועושים אלו לאלו כבוד וחברה טובה. **ויהי** מה אינם מתחתנים אלו עם אלו כאשר לא יתדבק הברזל עם החרס דיבוק עצמיי. והמלכות האחרון הוא מלך המשיח אשר לא ימלוך בכח ידי אדם רק בכח אלהיי ויהיה קיים לעולם ועד

1. ראב"ע דניאל ב

(לט) וּבְתְרָדְ - ...יש לתמוה איך לא הזכיר דניאל <u>מלכות ישמעאל</u> ולמה לא היו <u>חמש מלכיות</u>!

ועתה אפרש. דע כי **אלכסנדרוס** שהיה מלך **יון** הוא שהרג דריוש הפרסי - כאשר יפרש דניאל. גם הוא היה מלך רומא - **ורומה בעצמה היא כתים** כאשר הורה יוסף בן גוריון בספרו. ובדניאל - ובַאוּ בוֹ צִיִּים כָּתִּים (יא :ל)... ותרגום וְצִים מִיַּד כִּתִּים (במי כד:כד) אשתלחן מן רומאי. והנה כתים בן יון - אֱלִישַׁה וְתַרְשִׁישׁ כָּתִּים וְדֹדַנִים (בר׳ י:ד). אם כן מלכות **הנחשת** הוא מלכות יון ומלכות רומא היא מלכות יון. אם כן הברזל מלכות ישמעאל. ובעבור כי מלכות פרס השחיתה כל מלכות כשדים, גם מלכות יון השחיתה כל מלכות פרס. **ולא יכלה מלכות ישמעאל שהוא הברזל להשחית מלכות יון רק קצת המלכות השחית**. והנה עד היום יש מקומות שישמעאל ינצח מלכות רומא ומקומות שישמעאל הוא מנוצח. על כן אמר מקצת מלכותא תיהוי תבירא ומקצת תיהוי תקיפא [מֶן קַצַת מַלְכוּתַא תַּהֶוֶה תַקִּיפָה וּמִנַּה תָּהָוֶה תָבִירָה (מב)]. ואמר אחרי כן וּבִיוֹמֵיהוֹן דִּי מלכיא אנון (מד) - והטעם שתי מלכיות - מלכות רומא שהיא מלכות יון ומלכות **ישמעאל - ואלה השתים מלכיות ביום הזה**. ומלכו רביעאה זאת היא מלכות ישמעאל שפשטה בעולם כי שבו לתורתם כל פרס ומדי ושבא וסבאח ומצרים ואפריקי ורבים מהודו ורובי מלכות כורש.

2. בראשית י׳ (ד) וּבָנִי יָּוַן אֱלִישָׁה וְתַרְשִׁישׁ כָּתִּים וְדֹדְנִים:

אבן הר גדול	אצבות רגלים ברזל וחרס	רגלים ברזל	ירכיים נחשת	חזה וזרועות כסף	ראש זהב	
Stone	Iron & Clay Feet	Iron Legs	Copper Thigh	Silver Chest & Arms	Gold Head	
ימות	Rome Divided	אדום	יוון	פרס ומדי	בבל	יש"י
המשיח		Rome	Greece	Persia / Media	Babylon	
ימות	רומה + ישמעאל	ישמעאל	יוון – כתים	פרס ומדי	בבל	ראבייע
המשיח	Islam & Christianity	ישבועאול	Greece - Rome	Persia / Media	Babylon	
ימות	אדום + ישמעאל	אדום	יוון	פרס ומדי	בבל	יוסף בן
המשיח	Islam & Christianity	Rome	Greece	Persia / Media	Babylon	יחייא

10. רש"י בראשית מ"ט:א

(א) ואגידה לכם - בקש לגלות את הקץ ונסתלקה שכינה ממנו והתחיל אומר דברים אחרים:

ואגידה לכם THAT I MAY TELL YOU — He wished to reveal to them the **end** of Israel's exile but the Shechinah departed from him and he began to speak of other things (Genesis Rabbah 98:2).

11. רמב"ן בראשית מ"ט:א

(א) באחרית הימים - הם ימות המשיח, כי יעקב ירמוז אליו בדבריו, כמו שאמר עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים. ורבותינו אמרו (פסחים נו א) שבקש לגלות את הקץ ונסתלקה ממנו שכינה, כי לדברי הכל אחרית הימים ימות המשיח הם:

IN THE END OF DAYS. These are the days of the Messiah, for Jacob alludes to him in his words, even as he said, Until Shiloh come, and his be the obedience of peoples. Now our Rabbis have said that Jacob wished to reveal the end of Israel's exile, but the Shechinah (the Divine Presence) departed from him. Thus in the opinion of all scholars, the **end of days** is a reference to the days of the Messiah.

12. <u>רבי אברהם בן הרמב"ם בראשית מ"ט:א¹</u>

ומאמרו באחרית הימים לפי שהברכות קשורות במצבם אשר אחר יציאת מצרים ובירושת הארץ לא במצבם בארץ מצרים:

13. נצי"ב בר' מט:א²

דבאמת אין משמעות "באחרית הימים" בכל מקום על ימות המשיח, תדע, הרי בפרשת וילך (דברים לא,כט) כתיב "וקראת אתכם הרעה באחרית הימים". גם בדברי יעקב אבינו יש הרבה דברים שלא יהיו כן בימות המשיח, כמו "זבולון לחוף ימים ישכון", ובחלוקה דספר יחזקאל אינו כן. ובלעם אמר לבלק (במדבר כד,יד) "אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים", וזה אינו בימות המשיח שכבר בטלה ונעקרה אומת מואב מן העולם. אלא משמעות "אחרית הימים" הוא סוף ימי התקופה אלא משמעות "אחרית הימים" הוא סוף ימי התקופה שהמדבר עומד בו.

14. שד"ל ברי מט:א3

באחרית הימים – בימים הבאים, בימים האחרונים, ויש אחרון שאחריו אחרון, כמו ואת לאה וילדיה אחרונים {בראשית ל"ג:ב"}, **וכל מה שאיננו ראשון נקרא אחרון** וכן מלת אחרית ענינה avvenire {תוצאה}, כמו כי אם יש אחרית (משלי כ"ג:י"ח) כי אחרית לאיש שלום (תהלים ל"ז:ל"ז) ועיין ירמיה כ"ט י"א, ובמדבר כ"ד י"ד,

4. ישעיהו ב:ב

וְהָיָה **בְּאַחֲרִית הַּיָּמִים** נָכוֹן יִהְיֶה הַר בֵּית ה׳ בְּרֹאשׁ הֶהָרִים וְנָהֵרוּ אֲלֵיו כַּל הַגּוֹיִם :

And it shall come to pass in the **end of days**, that the mountain of Hashem's house shall be established as the top of the mountains and exalted above the hills and all nations shall flow to it.

5. בר' מט:א (יעקב)

וַיִּקְרָא יַצְקֹב אֶל בָּנָיו וַיּאֹמֶר הַאָסְפוּ וְאַגִּידָה לָכֶם אֵת אֲשֶׁר יָקָרָא אַתְכֶם **בָּאַחַרִית הַיָּמִים** :

Yaakov called to his sons and said, "Gather and let me tell you what will happen to you at the **end of days**.

. במד' כד:יד (בלעם)

וְעַתָּה הִנְנִי הוֹלֵדְ לְעַמִּי לְּכָה אִיעָצְךְּ אֲשֶׁר יַגְשֶׂה הָעָם הַגֶּּה לְעַמִּךְ **בְּאַחַרִית הַיַּמִים** :

Now, behold, I go to my people. Come, I will inform you what this people shall do to your people in the **latter (end of ?) days**.

7. דברים לא:כא (האזינו)

כִּי יָדַעְתִּי אַחֲרֵי מוֹתִי כִּי הַשְּׁחֵת תַּשְׁחִתוּן וְסַרְעָּם מִן הַדֶּרֶדְ אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם וְקָרָאת אֶתְכֶם הָרָעָה **בְּאַחֲרִית הַיָּמִים** כִּי תַצֵשוּ אֵת הָרַע בָּצֵינֵי ה׳ לִהַכִּעִיסוֹ בִּמַצֵשֵׁה יִדֵיכֵם :

For I know that after my death you will utterly corrupt yourselves, and turn aside from the way which I have commanded you. And evil will happen to you in the **latter (end of ?) days** because you will do that which is evil in the sight of Hashem, to provoke him to anger through the work of your hands."

8. בראשית מט

(י) לא יָסוּר שֵׁבֶּט מִיהוּדָה וּמְחֹקֵק מִבֵּין רַגְּלָיו **עַד כִּי יָבֹא** שִׁילוּ וְלוֹ יִקְהָת עַמִּים:

The staff shall not depart from Yehuda, nor the rod from between his legs, until he comes to **Shiloh**, and the gathering of peoples is his.

ץ. <u>רש"י מט:י</u>

עַד כִּי יָבֹא שִׁילוֹ – מלך המשיח, שהמלוכה שלו, וכן תרגם אונקלוס.

עד כי יבא שילה means until the King Messiah will come, whose will be the kingdom (Genesis Rabbah 99:8). Thus too does Onkelos render it.

¹ R. Avraham b. Harambam – 1186-1237, Cairo, Egypt, son of the famous R. Moshe b. Maimon, himself an illustrious sage and leader of the Egyptian Jewish community. After Rambam's death in 1204, R. Abraham became leader of the Jewish community (Nagid), a position retained in the family for six generations. Like his father, R. Abraham was proficient in rabbinic learning, philosophy, and medicine, and served as a physician in the Cairo hospital. He championed his father's controversial philosophical positions, and wrote a major polemic work to the rabbinic scholars of Provence supporting his father's views. He also authored an extensive work written in Arabic, entitled HaMaspik L'Ovdei Hashem.

² **Naftali Zvi Yehuda Berlin** (1816, Mir, Russia – 1893, Warsaw), also known as the **Netziv**, Haamek Davar is a commentary on the Torah. The commentary is mostly based on the Netziv's Parashat Hashavua shiur in the Volozhin Yeshiva. The Netziv was renowed primarily as head of the yeshivah of Volozhin in Russia, the "mother of modern yeshivot". He wrote commentaries on the Bible, the halachic midrashim, the Talmud, and the She'iltot, as well as many responsa. During his term as head of the Volozhin yeshivah, the student body of that institution included more than 400 students, who received close personal attention from him. He was active in communal affairs, and he supported the Chovevei Zion movement, which advocated Jewish settlement in Israel.

³ **R. Samuel David Luzzatto** - (Italy 1800 – 1865). **Shadal's** commentary develops a unique approach to resolving the problem that occurs when the pshat (contextual) meaning of the text conflicts with halakha, as presented in midrash halakha. Shadal argues that the pshat reflects what the Torah means and the midrash reflects the halakha and not biblical interpretation. He claims that instead of being biblical interpretation, the midrash halakha is rabbinic legislation with the desire to take a more lenient position than the Torah text.

land, that the nations may know Me when, before their eyes, I manifest My holiness through you, O Gog!

17. הושע ג:ה

אַחַר יָשָׁבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבִקְשׁוּ אֶת ה׳ אֱלֹהֵיהֶם וְאֵת דָּוִד מַלַכָּם וּפַחַדוּ אֵל ה׳ וָאֵל טוּבוֹ **בְּאַחַרִית הַיָּמִים**:

Afterward the children of Israel shall return, and seek Hashem their God, and David their king, and shall come with trembling to Hashem and to His goodness in the **end of days**.

18. דניאל י:יד

וּבָאתִי לַחֲבִינְדְּ אֵת אֲשֶׁר יִקְרָה לְעַמְּדְ **בְּאַחֲרִית הַיָּמִים** כִּי עוד חַזוֹן לַיַמִים :

Now I have come to make you understand what shall befall your people in the **end of days**; for there is yet a vision for the days.

ואין הכוונה כאן על ימות המשיח אלא על כבוש ארץ ישראל וחלוקה.

15. ירמיהו מח:מז

וְשַׁבְתִּי שְׁבוּת מוֹאָב **בְּאַחֲרִית הַיָּמִים** נְאֻם ה׳ עַד הַנָּה מִשְׂפֵּט מוֹאַב:

Yet will I bring back the captivity of Moab in **end of days**, says Hashem. Thus far is the judgment of Moab.

16. יחזקאל לח:טז

וְעָלִיתָ עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל כֶּעָנָן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ **בְּאַחֲרִית הַיְּמִים** תִּהְיָה וַהֲבָאוֹתִיךְּ עַל אַרְצִי לְמַעַן דַּעַת הַגּוֹיִם אֹתִי בְּּהִקֶּדְשִׁי בָּדְּ לָעֵינֵיהֶם גּוֹג:

You will advance upon My people Israel, like a cloud covering the earth. This shall happen at the **end of days**. I will bring you to My

תפיסת ציר הזמן במושגים מקראיים

19. ראב"ע ישעי מא:כג

הַגִּידוּ הָאתִיּוֹת **לְאָחוֹר**... וטעם העתידות הבאות לאחור הוא **הזמן הבא** כי **הזמן שעבר יקרא לפנים**, אז נדע כי יש בכם כח להטיב ולהרע.

"אחור" = "עתיד"

22. ישעיהו מא:כג

הַגִּידוּ הָאֹתִיּוֹת **לְאָחוֹר** וְגַדְעָה כִּי אֱלֹהִים אַכֶּם אַף תֵּיטִיבוּ וְתַרֵעוּ וְנִשְׁתַּעָה וְנָרְאֵה יַחָדָּוּ:

Foretell what is yet to happen, That we may know that you are gods! Do anything, good or bad, That we may be awed and see.

23. <u>ישעיהו מו:י</u>

מַגִּיד מֵרֵאשִׁית **אַחֲרִית** וּמִקֶּדֶם אֲשֶׁר לֹא נַעֲשׂוּ אֹמֵר עֲצָתִי תקוּם וכל חפצי אעשה :

I foretell the future from the past, and from before - things that had not occurred. I say: My plan shall be fulfilled; I will do all I have purposed.

24. ירמיהו כט:יא

ּכִּי אָנֹכִי יָדַעְתִּי אֶת הַמַּחֲשָׁבֹת אֲשֶׁר אָנֹכִי חֹשֵׁב עֲלֵיכֶם נְאָם : יְקֹנָק מַחְשְׁבוֹת שָׁלוֹם וְלֹא לְרָעָה לָתֵת לָכֶם אַחְרִית וְתִקְנָה For I am mindful of the plans I have made concerning you—declares the LORD—plans for your welfare, not for disaster, to give you a **future** and hope.

29. קהלת יניד

ְוָהַסְּכָל יַרְבֶּה דְבָרִים לֹא יֵדַע הָאָדָם מַה שֶׁיּהְיֶה וַאֲשֶׁר יִהְיֶה **מֵאַחֵרִיו** מִי יַגִּיד לוֹ

Yet the fool talks and talks! A man cannot know what will happen; who can tell him what the **future** holds?

״לפנים״ = ״עבר״

20. רות ד:ז

וְזֹאת לְּבָנִים בְּיִשְׂרָאֵל עַל הַגְּאוּלָה וְעַל הַתְּמוּרָה לְקַיֵּם כָּל : דְּבָר שְׁלַף אִישׁ נַעֲלוֹ וְנָתַן לְרַעֵהוּ וְזֹאת הַתְּעוּדָה בְּיִשְׂרָאֵל : דְּבָר שְׁלַף אִישׁ נַעֲלוֹ וְנָתַן לְרַעֵהוּ וְזֹאת הַתְּעוּדָה בְּיִשְׂרָאֵל : This was the custom in earlier times in Israel regarding the redemption and the exchange to establish any matter, one would take off his shoe and give it to the other; and this was the manner of ratification in Israel.

21. שמ"א ט:ט

לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל כֹּה אָמֵר הָאִישׁ בְּלֶכְתּוֹ לִדְרוֹשׁ אֱלֹהִים לְכוּ וְגַלְכָה עַד הָרֹאֶה כִּי לַנָּבִיא הַיּוֹם יִקָּרֵא לְפָנִים הָרֹאֶה :

In earlier times in Israel, when a man went to inquire of God, he would say, "Come and let us go to the seer"; for the prophet of today used to be called a seer.